

M u i s t u t u s

Nhdelle Jumalifelle Sielulle

Wpsomifest alinomaa Rukouris.

W. K. O Jesu Christ sä autuden ic.

Emanuel taimaas mun Jesuren, Lohdut' mi-
nuu' Ansoos woiman', Sill Mosexen Laki
mun runnellut on, Ja khyneleill' tähtänyt filmän,
Ah! armahda Jesu myös mailman pääll', Ruin-
minua rundele autuden tiell', Ja sano: jo JE-
sus! sun hyljäis.

2. Itkewill' silmill' mailmaan tulin, Waan kos-
kan siit wahwistuin ajas, Niin mailman kanka
synnis juopin, Ennen kuin tundoni heräis, Wast-
udest mun tähty lapsek tulla, Jos tahdon mun
Jesuren lapsi olla, Ja seurata Karikat' ijan.

3. Laina O JEu! mull' kärsimystä, Että tänä
män elämän ehron', Woittaisin kaicki mun wi-
hollisen, Niinkuin hy wäkewä Sangar, Ett' kos-
kan tääll' taistellut wiinamäes, Siit weisata sai-
sin Karikan häis, Jesurell' mun eloni HERRall'.

4. Autuden järjestys armon ajas, On hur-
las elämäkerta, Andistettuin sieluin leposia On
Jesuren Beren wirta, Jos mailma wiha, Kyllä
JEsus autta, Mä rukoilen Jää ain Pojan
Lautta, Hän on ain ainoa apun'.

5. Salemin Kaupung jok' ylhäll' ombi, Mun
sielun riemulla tähtä, Ja Jesuren Beri myös
Golgathasa, Mun sielun welasta päästä, Wan-
hurksauden Nuringo Jesu Christ, Mä seison nyt
murhen khyneleis, Aut' Ansoos turwaan aina.

6. Beltalin ojat mun Jesuren On hmbärens
kiedonut täällä, Hän piskattiin mailmald niinkuin
mekin, Lihans päiwinä maan päällä. Waan
koska mun Jesuren tuomtol' tule, Silloin mond
sieluu kyll wapise, Joka radell' on Jesuren lant-
bait.

7. O! ihnanat woudet ja armo-päiwät, Koff' Jesuren piinaa tääll' tutkin, O! ihanat wii-
koe ja autuat hetket, Koff' Karikan ristidä mui-
stin, Ne hetket mun eteeni awais taiman, Ne
liewitit sielun waikian waiwan, Jost Emanuel
sua kiitän.

8. Jesuren werisen Saanan alla, Mä igen
nyt lohdastans annan, Ja hänen laupian kaswons
eteen, Mun puutoreen aikianans kannan, O! Je-
su suloinen Olkämiehen, Lohdut' mun suruinen
sydämmen, Nääll' wimeisill' mailman' hetkill'.

9. Eija ett' Jesus on luwann' tulla, * Duo-
mihemaan koko maan piirit, Hän andapi kullengin
röidens jälken, Ja lapsens riemulla tähttä, Ah!
Jesu suloinen Armon Isä, Minulle heikolle
voimaa lisä, Ett' Tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engelit eläwäin maall', † Ja
palwelemaiset Henget, § Te suloiset ihmisten
Bertiat, Jost' Karikall' kiitosta laulat, Olkat
mun Leijahan synnin maasa, Ett' ijtät sitc yh-
des taiwasa Min Händä kiitää saisin.

11. Hesekiel ** Propheeta on kirjoittanut, Kuing'
taimwan talosa ombi, Juur Kirkas paiste ja riemun
meno, Niill' autuill' osteruill' maasta: Tämän näk'
† muinen myös Stephan waina, Koff' Judan
Kansa händ kiwäll' surma, Niin taiwas leimah-
ti awoi.

12. Kristus yr Kirkon Opettaja, Hän taimwan
iloista puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitoxeen suutu. Nyt Christityt
rakkaat mä muistutan teit, Ett' rukoilett' Je-
sust, kuin muistan' on meit', Koff' edestäm ristis-
sä rippui.

13. Amos, HCKran Propheeta sano: Ett
Dawidin huone ja maja, SS Taas ylösraketan
min kuin enneng; Ne meidän sielumme owat,

* Matth. 12: 41. † Ebr. 14. 1. § Ps. 91: 11, ** Hes.
4: 2, 7. †† Ap. 6: 7; 5 6, SS Amos 9: 11.

Jotk Adams langenn' on kaikki täällä, Diakt
JEsus rakensi ristin päällä, Ja lepytti Isäns
wihan.

14. Elias ollesans täsä elos On wakaisell sy-
dämell ruokoill': Ah! kapokat Taiwan west-läh-
teit, Hän ilmast juoremast esti,* Viel' tulissill'
Waunuill' läpi tääldää, Kosk temmattin Taiwa-
seen eläwäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

5. Näin H Lesken kynnelden-wirsi, on JEsu-
rell' kelwannut aivan. Rukouren kautta me kaik-
ki woitam, Mit' ikänäns nimittä taitan: Ru-
kous tuo meill' uudet Taiwat, Rukous liewittä
kaikki waiwat! Siis rukoilkam ahkerast aina.

16. Näin nöhrä rukous HErran edes On woit-
ma ja hedelmitt' täynnäns, Moses hän muinen
niin kauwan rukoill', Ett' wäsy ja langeis maas-
han, Hän rukoil' niin kauwan ett' langeis maas-
han: Niin pitä JEsust rukoildaman, Siit' wa-
sta on rukous kuulru.

17. Ei se ol' niin kewiä autuar tulla, Kuin
muutamat puhumat siitä, Wanhurskas wapisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahda tahto. Jos
joku tääll' pahasa erä-maasa, On yhdengin het-
ken pais JEsusta, Niin Engelit itkewät Taiwaas.

18. Nikodemus † JEsueld kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käändy ja palat'
hänen JEsus kästi, Ja lapsesi jällens tulla.
Ei tahdo nyt kukan lapsi olla, Waan kaikell
on mieli autuar' tulla, Ah ei ilman parannust!

19. Taborin wuorell' on hywä olla, sill' JEs-
sus on kirkkaana siellä, Waan mengön en'st jos-
kainen hettitarkhaan Ja sitten Golgathan wuorell',
Mä ymmärrän surun, ja murhen päiwät, Joiden
läpi' Jumalan lapset käywät, Siisäl' Isän
Kunnian Taiwaan.

20. Ur Eremiti on myös nähnyt, Kuing' yh-
ten' hetken' ja tiiman', Kolmekymmend' tuhat ih-

misten sieluu On HERRan duomioll tullut', Jost
kari sieluu waan autuar tuli, Muut kaitk' kado-
turen duomion kuulit, Ja Isästin kuoleman
kuoppaan.

21. Taimallinen Isä mun kunnian HERRa,
Mä duomill' käy mun kankaan, Sill' sinua palwe-
len tästä lähin; Sä olet mull autuden ansainn'.
Mä iken huikast nyt Jeremian kanka: Ah!
JESu, Ah! JESu nyt armois ota; Jo pelwo-
sta raitt raukeen.

22. Näredin on Sun laupides, O! JESu
Kunnian HERRa; Sä Boiton Nuhtinas Isra-
elis, Eik' syndiset enä Sull kelpa. Näin Chri-
sticht rakkaat on JESus huutan': Tullat nyt si-
sälle Waldakundaan, Jot' walmistett' on ka-
tuwill' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Ar-
mo-Jstuimes tygö kändä, Sä Glaman Die
JESu Christ', Kuin syndim kaitk' maroit täällä,
Ah! auxem ehdi, rukoilem wissist, Mä luowu
meist suurist syndisist, Waan saata Caanan Maalle.

24. Evāgeliumin s saarnan kautta Me peria
taidamme Taiwan; Mut JESu ett' pääsimm Vain-
alda, Joka meit peljättä aiwan, Sill' nuoruden
synnit meill' muistos owat, Waan kuitengin JE-
suxen Beri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
JESuxen kuolemaan turwaan; Ei muuall' apuit
eik' lohduitusta, Eik' en mä wiel' totifest usko;
Se epä-usko mix minua waiwat, Sill' katuwain
sieluin on Isä Taiwan. Ah! JESu mun uskont
wahwist'.

26. Ei ole nyt kyynelet silmis enä, Me JE-
sus on Werelläs muuttan', Nyt ijan kaitk' kiser
riemu- wiinar, Kuin suwann' on omasta suustans:
Ett' uudesa Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi
kyynelet ilor muutta, Ja kaitki ne poijes pyhki.

27. Golgathas JESUS mun wissehetti, Ett' synnin welasta pääsin. Aut' JESU ett' eläisin tahtos jälkeen, Mun elon ehtoon asti, Ett' kuolon kaut' tulkisin kunnia-siaan, Mun Taiwallisen Jän maahan! Sitä nöyräst rukoilen Sulda.

28. Niemust ja tulewast Taiwan ilost Mä raitti riemuita mahdan, Tääll' häwäistyst, pilkkaa, mä kärsin paljo, Waan sielun' siell' kunnias hohta; Mä JESUSTA kiitän sitt harpu kädes, Eht' halpa hyl olen mailman edes: Näin Jumal omtans korja.

29. Basunan äänen me kaikki kuulem, Cost' Herran Duomioll' tullan, Ne walitut oikiall' puolell' Jän Sitt' Palmu käsissä seisoo, O! ihanaat ihmisten lapsi wainat, Kuing' kaunist te tässä nyt laulaa taidatt', Juur heljällä uusill' kielill.

30. Mä Halleluja weisat' mahdan, Nyt tänä auyuden päivän, Sill' Jesus mun ruokkii ain taiwan mannall, Ja syndini andex anda, Siis kiitos sull suloinen sielun Ylkä, Joka et minua kossan hylkä, Waan wahwistat Gläman Leiwäll. Amen.

Toinen Wirsi.

Waroitus ahkeruteen, (viimeisinä Jhruisen Pojan päivinä) uskon ja rakkauden harjoittamisessa.

W. K. Ah! surutoin kossas synnistä laffat, ic.

Ah! noffat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä tawall' taiwan tietä juosta. Ah noffat! aikka on jo tull'; Wai etkös tahto nyt kån synnill' kuoll'.

2. JESUXEN Kuollo ei ol' hyödyllinen, Niin Taiwan kuin sun mieleles luonollinen Sinne tänä aina sua raatele, Jos et sä harraast armo eheile.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sammun', Ellet sä wirtko uuteen hengen haluun, Waan miehelläs hyl aina eheilet, Mist' jongun wäärän ilon löytänet.

4. Ja sinä raukka olet vielä perät' Juur ondu-
wainen, ellei HErra herät', Ja peljät' sinun oi-
kein walmoman, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehkä sull myöskin joku walo olis, Niin
et sä kuiteng' koko armo anois, Juur sulast ar-
most HErran Jesuren, Jong' tähdens mones si-
teis pysynet.

6. Mä rukoilen sinua HErra Jesu, Ah! ar-
mahd', walais, misä oikiat nisut Olle, sun kal-
list siemen pellostas, Ah! kagahd' kuiteng wi-
heljäisyttä.

7. Kynneltis Jesu edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reisuus Baelda, ilman yh-
tän totuutta. Ah Jesu! Jesu minui wirwora.

8. Kag ettei HErran pelko sulda puutu, Koff
et sä ihées vielä perät' suutu, Eri' wanha pe-
rind' makaa sydämes*, Se saastuttaa kaikk sie-
lun hiimen.

9. Mutt joka hartast Jesust aina egi, Ja
lähte ulos penseyden päksti, Se ombi HErran
jäsen elämä, Se hywin elämäns on päättävä.

10. Se viimein iloon ijankaikkisehen, Niin wie-
dän kuin yr wiissas Neikyhäinen, Jong lampu
mailmas on palanut, Ei kofkan silmäns uneen
painanut.

11. Kago jos waattes owat puhdistetut, Ka-
rihan Beres † aina uudistetut? Se ora tuore wi-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lang' kuolloon.

12. Tul' HErra Jesu § wäkewydes kansa,
Tul' rakas Ilkä sinun duomios kansa, Ah
kuule! kuule suuri Jumala, Ah! ole nytkin
wielä Auttaja

13. Ah! walais ymmärryksen' ja myöds mielen'
Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun Mi-
meäs ain kaikis kiittämän, Ah! auta ett jo a-
lan kiittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löytä? Ah sie-

* Mojs. 8: 21. † Ilm. k. 7: 14. § Ilm. k. 22: 20

Iu älä enä welka tähtä, Waan rukoil' hertast
walistusta uutt', Ilman sun sydämmes ei kos-
kan muur'.

15. Ah Jesu! Jesu herät' mu wastudest, Ja
anna wolo armost suurest uudest, Mut etten enä
langeis sinust pois, Waan ett' ain sielun' sinust
woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myöös herättämään kaikki,
Ja walwomahan herätettyi waadi; Tähtä Sun sa-
lis joukoll' walitull': Woi! etten nytkän vielä
taida tull'.

17. Sun tygös Jesu, rakkaudes uudes, Ja
halat' sinu hengen palawudes; Noahan sentäh-
den kaikki järjen työ, Sun armos tähden kolo-
nans nyt työ.

18. Ja walais' silmän' waloll' aivan uudell',
Ah! Jesu nytkin vielä äändän kuudell', Tul'
wäkämhydes kanssa, sielui työ: Ett' näkisit kuing
pimiä ombi työ.

19. Siis Herrra minu wahwan pida aina,
Etten elämän' enä synnill' laina. Ah! Jesu
wahwist hamaan loppuun ast, Ett pelastetur
tulsin kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taiwas liene, Eit'
se haluan' sinne nytkän wiene, Ah! Jesu aura
piinas tähden nyt, Etten tästedes enä Sielu-
an' myh.

Kolmas Wirsi.

W. F. Armon Liiton Engel', 10.

Armo mä nyt kerjäilen, Että Piinas Werinen
Wois mun surkian puhdisti; Ei koskan o-
mast ansioista.

2. Koska Hengi sammui pois, Silloin paha
luond' olis Walmis surman wetämään, Kar-
waan makiax tekemään. *

* Esai. 3. 20.

3. Mä makaan nyt synnissä, Hengellises kuol-
losa, Ah! en Jesu hellitä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu rewii yrimen, Kynnä kylmä sydämen,
Saata autuaa synneistän', Weres woima anna
tänn'.

5. Piirit sielun' armollas, Hengen haluun woi-
massas, Kadonnutta lammasta Ehl ylös kor-
westa.

6. Wedä ylös syndisit', Langennutta Zionit'
Kakenn' sanas nestellä, Etten pyhdaits estellä.*

7. Ei ol' oma hurstaus, Koskan synnist' pelas-
sus, Palkka ombi kadotus, Synnin tähden hie-
muisus.

8. Jesu armahd' syndistä, Jesu rukoil' edes-
stän', Pyhä Hengi, Jesu Christ, Pelast synnin
Babelist.

9. Jesu kuorman' kewitä, Paha tondon' se-
litä, Weres woimaa nyt halan, Suo ettän täst
wiel' palan.

10. Suo Sun Ustos käsitan, Hengen waloš
omistan: Tunnon haawat parataan, Ross' Je-
sus käsitetän.

11. Zion waikiast walitta, Ellei Armo hal-
lihe: Surkta ombi tilan' myös, Ellen ole ar-
mon myös.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuuliat-
judes, Löythy Hengen walo uus, Waan ei jär-
ien sekoitus.

13. Ilman Isän † wetämist, Ei ole odot-
mist, Osallisuti' Jesures, Ei rawindot'
Sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumat', Kunnia suuri tau-
komat, HERRA § minua armahda, Etten
Sieluan' kadota.

* Luc. 11: 18. † Joh. 6: 44. § Matth. 15: 22.